

на найдорожчому із жеребців
що в цій країні продають
зухвало я ввійшов до двору
при брамі розтоптавши кілька жебраків

не білим хлібом а ікрою частували
поїли винами — з найкращих з нетутешніх
не бракувало пестоців епідермічних
жіночі стегна прочинялись досхочу

а вже після похмілля
як лиш пізнав хто справді я
яким не був понині
й не буду завтра взагалі ніколи

із двору вийшов крадькома —
мов злодій
якому душу викрали
й усе що мав.

Цикл « [Замість молитви](#) ».